

هو الله

رفسنجان

جناب حسن خان عليه بهاء الله الأبهى

هو الأبهى

ای سرمست باده پیمان شوری در آفاق افکن و شعله‌ئی در قطب عالم امکان بزن بحری بموج آر و بال و پری در اوج بگشا
درجی باز کن و گوهری بیفشان شمعی برافروز و جهانی بنار محبت الله بسوز نافه‌ئی بگشا و مشامها را مشکبار نما نسیمی بوزان
و دماغها را معطر کن و مغزها را معنبر تأیید ملکوت ابهی مرغ قاصر را نسر طائر نماید و پشه ضعیف را عقاب کاسر در
خدمت امر الله بکوش و در نشر نفعات الله همت نما بی نصیبان را نصیب بخش و محرومانرا محرم بزم راز کن تشنگانرا ماء
معین شو و گمگشتگانرا هادی سبیل پژمردگانرا تر و تازگی بخش و افسردگانرا حرارت و آزادگی توجه بملکوت ابهی کن و هر
تأیدی طلب نما انه یؤیدک و یوفقک علی الفوز العظیم و البهآ علیک و علی کل ثابت مستقیم ع ع

این سند از www.bahai.org/fa/legal کتابخانه مرجع بهائی داندود شده است. شما مجاز هستید از متن آن با توجه به مقررات مندرج در سایت استفاده نمایید.

آخرین ویراستاری: ۲۶ مه ۲۰۲۶، ساعت ۱۱:۰۰ قبل از ظهر